

BUDAPESTI
IV. ÉS XV. KER. BÍRKÖZSÉG
Közigazgatási
Tervezési és Számvetési
Osztály
Készítve: 2017 -04- 18
Tervező: [Signature]
Ellenőrző: [Signature]
60 2736.7/16/1

Alulírott Roczko Lászlóné

Lajos utca 127. 3/15) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **31.Bf.XV.12.920/2015/8.** számú Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bírósági ítélet, valamint ezzel összefüggésben a **Bfv.III.1.291/2016/10.** számon hozott Kúriai végzés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az **Alaptörvény R. cikk (2.) bekezdését, XXIV. cikk (1.) bekezdését, XXVIII. cikk (1) bekezdését, 26. cikk (1) bekezdését, valamint a 28.cikket.**

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat előadom, hogy a **31.Bf.XV.12.920/2015/8.** számú Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által hozott ítélettel szemben határidőben felülvizsgálati kérelem került benyújtásra, melynek eredményeként, a Kúria meghozta **Bfv.III.1.291/2016/10.** számon végzését az ügygel kapcsolatban.

A **Bfv.III.1.291/2016/10.** számon hozott Kúriai végzés 2017. február 15. napján került a panasz indítványozójának részére kikézbítésre, így az 57 .napon, határidőben kerül benyújtásra.

A Kúria előtt lefolytatott felülvizsgálattal a jogorvoslati lehetőségek a legfelsőbb szintekig kimerítésre kerültek, így az alkotmányjogi panasz indítványának nincs törvényi akadálya, és aktuális.

Az Alaptörvény biztosítja az **R.cikk (2.) bekezdésében**, hogy az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek, mellyel kapcsolatban a jogszabályok be nem tarásával, szándékos figyelmen kívül hagyásával az eljáró bíróságok megsértették a jogszabályokhoz való hűség jogát. Az eljáró bíróságok mind anyagi, mind eljárásjogi szabályokat sértettek meg a határozataik meghozatalával.

Az Alaptörvény **XXIV. cikk (1.) bekezdésében** biztosított, jelen esetben viszont megsértésre került panaszra jogosult joga, a hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon lefolytatott eljáráshoz, valamint nem a törvényben meghatározottakkal ellentétesen kerültek a döntések megindoklásra. **XXVIII. cikk (1)** sérült a panaszosnak, az ügyének bíróság előtt, tisztességes és nyilvános tárgyaláson, való elbírálásához joga.

Az Alaptörvény **26. cikk (1) bekezdése** vonatkozásában sérül a bírák törvénynek való alárendeltsége, valamint a **28.cikk** tartalma alapján biztosított jog, a jogértelmezés józan észnek, erkölcsös és közjónak való megfelelő alkalmazása sérült.

Ügyfelem, mint panaszos, közvetlen érintettségeként megállapítom, hogy a fent említett és meghozott határozatoknak terheltje, az ítéletek elszenvedője. Ezzel kapcsolatban csatolom mellékletként a már említett határozatokon túl, a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 3.B.XV.478/2014/21 számon hozott elsőfokú ítéletét.

V
30

Pertörténetként előadom, Roczkó Lászlóné, Dr. Roczkó Zita II.r. vádlott édesanyja és az ügyben sértettként számon tartott [REDACTED] pedig a panaszos testvére. [REDACTED] I.r. vádlottnál lakott az otthonba költözést megelőzően, és II.r. vádlott és Roczkó Lászlóné gondoskodott róla. Hálája jeléül, lányára, Dr. Roczkó Zitára érvényes végrendeletet tett, ami azonban annyiban módosult, hogy a végrendeletben meghatározott vagyon, azaz egyetlen ingatlana időközben eladásra került, így a vételár, költségekkel csökkentett összegét, a NAV előtt is bejelentett ajándékozási feltételek mellett került Dr. Roczkó Zita számára, a jelenleg bűncselekményként megítélt ajándékozásra.

Jelen büntetőügy okán elmérgesedett a viszony a felek között, így új végrendelet született, ezzel kapcsolatban jelenleg a mai napig is folyamatban van a végrendelet érvénytelenségével kapcsolatos per, a **Monori Járásbíróság előtt P.20048/2017.** ügyszámon, valamint erre az eljárásra tekintettel, az eljárás jogerős befejezéséig, fel lett jogerősen függesztve a Budapest **IV. és XV. Kerületi Bíróság előtt 6.P.XV. 223667/2016** számon nyilvántartott eljárás. A végzéseket mellékletként csatolom.

Álláspontunk, hogy a [REDACTED] javára szóló végrendelet hamis, nem a végrendelkező írta alá, ehhez indítványoztuk a szakértőt, melyet sem az első, sem a másodfokú bíróság nem engedélyezett, bizonyítási lehetőséget – tekintettel arra, hogy a végrendelet bírósági irat –, elzárva ezzel védencemet a minden kétséget kizáró bizonyítékok feltárásától.

Amennyiben nem hamis, úgy mindenképpen a többszörösen, jegyzőkönyvekben rögzített nyilatkozatok alapján is érvénytelen, így a korábbi végrendelet lép életbe, mely egyébként a II. r. vádlott javára szól. Ezeken alapján az eljáró hatóságnak tisztán át kellett volna látnia, hogy a végrendelet érvényességének kérdése nélkül nem hozhat jelen eljárásban minden kétséget kizáró bizonyítékok alapján büntető ítéletet. Át kellett volna látnia azt is, hogy a folyamatban lévő ügy, és az időközben végrehajtásra kerülő büntetések, ártatlanok büntetését és egy örökség visszaperelését eredményezi – eredményezheti.

A panaszolt határozatokban Roczkó Lászlóné, elsőrendű vádlottal szemben a **Btk. 372.§(1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás** volt, mely vád alapján az első fokon eljáró bíróság –annak ellenére, hogy az első fokú eljárásban is hangoztatásra került, hogy a „rábízás” mint tényállási elem hiányzik a történeti tényállásból- a vádnak megfelelően elítélt.

Roczkó Lászlóné panaszához, minden kétséget kizáró magatartási cselekmény nem köthető, a rábízás hiánya pedig igazolt tény.

Az elsőfokú ítélet vonatkozásában számos hiba merült fel melyeknek egy részét a másodfokú bíróság helyesen kezelte. A másodfokú bíróság a történeti tényállás alapján megállapította, hogy a vádlottak valóban nem követtek el sikkasztást, és helyesen mellőzte az első fokon jogellenesen kiszabott vagyonekobzás büntetést is, és az ítélet szerinti büntetés belső arányosságán is próbált javítani, ugyanakkor szintén helytelenül minősítette a történeti tényállást, amikor azt állapította meg, hogy a vádlottak a **Btk 375.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő csalást** követtek el, hiszen a csalás ezen válfajánál.

Maga az informatikai rendszer a védett jogi tárgy, az ilyen típusú csalást a rendszer kijátszásával lehet követni, jelen esetben, ilyesmiről pedig szó sem volt, **továbbá súlyos eljárási hibát is vétett a másodfokú Bíróság, amikor a vádhatóság megkeresése nélkül a vádtól eltérően minősítette a történeti tényállást és a vád szerinti minősítéstől eltérő bűncselekmény miatt ítélte el a vádlottakat.**

A Legfelsőbb Bíróság Büntető Kollégiuma a 2006. november 27-én és 2007. február 8-án tartott ülésén elfogadott véleményében a 2006. évi LI. tv. 1. §-ával módosított 2. §-t azonban úgy értelmezte, hogy a vádemelésre jogosult indítványában leírt konkrét cselekmény akkor is vád tárgyává tettek tekintendő, ha a vádló a cselekmény miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezte, de annak minősítését elmulasztotta. Ebben az esetben a bíróságnak a vád képviselőjét kell megkeresnie, s

ha ennek a megkeresésnek nem tesz eleget, a bíróság a 267. § (1) bekezdésének k) pontja alapján az eljárást meg kell szüntetnie.

Ezen előzmények után a Kúria elé került az ügy, felülvizsgálatra került sor, amely kapcsán a maga a Legfelső Ügyészség a BF.1269/2016/1 számon nyilvántartott beadványában ismerte el, a másodfokú bíróság tévesen állapította meg a bűncselekmény minősítését.

A Kúria végzése indoklásának 34. bekezdésében kifejtette, hogy maga a minősítés kérdése nem eredményez törvénysértést, mivel a büntetési tételek azonosak, és a büntetési arányosság álláspontja szerint megfelelő.

A büntetési tételek azonosságára alapozott jogszabálysértés, alapjogokat sértő, jogbiztonságot pedig kizár. Ez teljes mértékben összeférhetetlen a Magyarország által képviselt szellemiséggel és az Emberi Jogok Európai Egyezményének elvárásaival.

A bírói döntések ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel, mivel a Fővárosi Törvényszék 31.Bf.XV.12-920/2015. 8. sorszámú meghozott ítéletével kapcsolatban súlyos eljárásjogi hibát vétett, amikor az alapeljárásnak megfelelő vádhoz kötöttség elvét, és a tettazonosság szükségességét figyelembe nem vette, nem hívta fel a vád képviselőjét, és önhatalmúlag változtatta meg a vádat a Btk 375.§(1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a.) pontja szerint minősülő tényállására, és ennek alkalmazásával hozta meg ítéletét.

Az eljáró másodfokú bíróság, azzal, hogy nem kereste fel a vád képviselőjét a vádirat szükséges megváltoztatása miatt, a Be. 267.§ (1) bekezdésének k.) alpontja alapján, és így nem lett biztosítva lehetőség arra sem, hogy a vádlottak az ellenük szóló vádat megismerjék, és az ellen megfelelően védekezni tudjanak, megsértette a vádhoz kötöttség elvét.

A vád önhatalmú megváltoztatása és vádhatóság felhívásának elmulasztása egyben eredményezte azt is, hogy a jelen beadvány panaszosát teljes mértékben kizárta, az új bűncselekménnyel kapcsolatos minden védekezési lehetőségtől.

A BH.2005.7.242, valamint a Legf.Bír.Bfv.I. 779/2004-nek megfelelően, a vád keretein belül, a tényállásnak az elkövetés módja tekintetében történő pontosítása nem sérti meg egyedül a vádhoz kötöttséget, a vád önmagában való teljes megváltoztatása igen. Ennek megfelelően kell az ítéleteket is meghozni.

A vád közlésének elmaradása miatt, a hiányosság, törvényileg az eljárás megszüntetését kellett volna, hogy eredményezze a Kúriai ítéletben.

Azzal, hogy a B.e. 267. § (1) bekezdésének k) pontja alapján, miszerint az eljárást meg kell szüntetni, nem került alkalmazásra, megsértették a döntést hozók a panaszos alapjogait, mivel nem a jogszabályoknak előírtan, nem tisztességesen jártak el.

Mindezen eljárás jogi hibákon túl előadom, hogy alapjaiban véve az ügy büntetőjogi elbírálásra teljes mértékben alkalmatlan, a vádhatóságnak hivatalból érzékelnie kellett volna, hogy az eset maradéktalanul polgári peres eljárásban nyerhet érvényt, mivel az vallomásokból, okiratokból egyértelműen kiderült, hogy a végrendeletek érvényességének kérdése az elsődleges, amely büntetőjogilag értékelhetetlen.

Előadom továbbá, hogy a büntetőeljárás, valamint a megkezdett polgári peres anyag irataiból több alkalommal kiderült, hogy [REDACTED] a büntetőügy sértettje maga nyilatkozik az összeg vonatkozásában úgy, hogy azt vagy kölcsönként vagy ajándékként kezeli. Mind a két eset egyértelműen polgári jogi kérdés, melyekre jogi lehetősége volt és van a mai napig azok rendezésére, visszakövetelésére, kárának esetleges megtérítésére.

Ezt a nyilvánvaló, és eljárást megindító tény, a tisztességes eljáráshoz való jog elvének figyelembe vétele mellett mérlegelni kellett volna és polgári útra utasítani.

Előadom, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a **Bfv.III.1.292/2016/10 végzés** értelmében kitájékoztatásra került, hogy fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak, azonos tartalommal nincs további helye, nem nyújthat be.

Ezzel kapcsolatban nyilatkozom, hogy az ügyben nincs már folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, perújítás lehetősége pedig kizárt.

A fent előadottak okán kérem a **Tisztelt Alkotmánybíróságot**, hogy semmisítse meg a **31.Bf.XV.12.920/2015/8.** számú Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bírósági ítélet, valamint ezzel összefüggésben a **Bfv.III.1.291/2016/10.** számon hozott Kúriai végzését, és **állapítsa meg az ügy vonatkozásában a polgári peres elbírálás kizárólagos helyességét.**

Kelt: Budapest 2017. április 13.

Roczkó Lászlóné képviselében:

.....
Dr. Baumgartner Péter
ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok, bizonyítékok